

NOTAT OM RAMMERNE FOR OPKRÆVNING AF BYGGESAGSGEBYRER

1. INDLEDNING OG BAGGRUND

Københavns Kommune har bedt Horten om en vurdering af, hvilke omkostninger, der kan medregnes i kommunens opkrævning af byggesagsgebyrer, herunder navnlig af, om indregning af en række specifikke udgifter i den beregnede timetakst kan anses for hjemlet i lovgivningen.

Kommunen har i dag en praksis, hvorefter kommunen for visse byggesager opkræver gebyr for byggesagsbehandling via en fast timetakst.

Kommunens interne revision har sat spørgsmålstegn ved, om kommunens praksis er lovlig, eller om nogle af udgifterne skal skattefinansieres. Forvaltningen har tidligere fået en vurdering fra Deloitte om, at forvaltningens praksis er lovlig.

Kommunen har specifikt bedt os vurdere 14 udvalgte eksempler på udgifter.

2. SAMMENFATNING

Kommunens adgang til at medregne udgifter i kommunens faste timetakst for byggesagsbehandling efter byggelovens § 28, stk. 1, omfatter både udgifter, der vedrører byggesagsbehandlingen i snæver forstand, samt udgifter af mere generel art, som efter kommunens skøn medgår til administrationen af byggesagsbehandlingen. Kommunen kan i overensstemmelse med kapitel 9.3 i Økonomi- og Indenrigsministeriets Budget- og Regnskabssystem både medregne direkte og indirekte udgifter. Dette giver efter vores opfattelse en ganske vidtgående adgang til at medregne ikke mindst de indirekte omkostninger, som har sammenhæng med administrationen af byggesagsområdet.

Kommunen er dog ved fastsættelsen af timeprisen underlagt de almindelige regler for gebyropkrævning, som betyder, at gebyrindtægterne ikke må overstige de omkostninger, som kommunen har haft ved byggesagsbehandlingen. Det betyder, at der ved fastsættelsen af timeprisen alene kan medregnes de omkostninger, der direkte eller indirekte vedrører byggesagsområdet. Som eksempel på omkostninger, der ikke kan medregnes i timeprisen, nævner gebyrvejledningen "udgifter til vejledning af ansøgeren, som kommunen er forpligtet til at foretage efter forvaltningsretten". Rækkevidden heraf kan give anledning til en vis tvivl. Vi er mest tilbøjelige til at forstå det sådan, at kommunen i sin timetakst ikke må medregne de udgifter, som kommunen har til opgaver, som kommunen er forpligtet til at varetage efter den almindelige offentligretlige regulering, uanset om opgaverne udføres i tilknytning til byggesagsbehandling.

Det er vores vurdering, at størstedelen af de 14 udvalgte eksempler på udgifter, som kommunen har spurgt os om, efter et rimeligt skøn kan medregnes i taksten efter byggelovens § 28, stk. 1. Vi har således fundet, at der i de fleste tilfælde er tale om direkte eller indirekte udgifter som enten vedrører selve byggesagsbehandlingen eller administrationen af området. Vi har i den forbindelse lagt vægt på, at kommunen efter lovgivningen er tillagt en skønsmæssig kompetence, og at området for de indirekte udgifter efter kapitel 9.3 i Økonomi- og Indenrigsministeriets Budget- og Regnskabssystem er ganske bredt.

For så vidt angår kommunens behandling af borgerhenvendelser, klager til ikke specifikke sager samt behandling af anmodninger om aktindsigt er det dog vores vurdering, at der her først og fremmest er tale om pligtmæssige opgaver for kommunen efter den forvaltningsretlige regulering, og at det er tvivlsomt, om udgifter hertil kan medregnes i timetaksten.

3. RETSGRUNDLAG FOR OPKRÆVNING AF BYGGESAGSGEBYRER

3.1 Byggeloven

Efter byggelovens § 28, stk. 1, kan kommunen opkræve gebyrer for byggesagsbehandling og opføre gebyrerne efter tidsforbrug eller opkræve et mindre, fast gebyr.

Kommunen kan selv fastsætte sin timepris under hensyntagen til de almindelige regler for gebyropkrævning, dog således, at kommunen skal opkræve samme timepris i alle byggesager.

Det er muligt for kommunen enten helt eller delvist at skattefinansiere byggesagsbehandlingen, og kommunen må ikke opkræve gebyrer, der overstiger omkostningerne til byggesagsbehandlingen.

3.2 Udvalgte lovforarbejder

Kommunernes adgang til at opkræve gebyr for byggesagsbehandling efter tidsforbrug blev indført ved lov nr. 640 af 12. juni 2013.

Følgende fremgår af lovforslaget (betænkningen) til denne lov (LF nr. 150 2012-2013):

"Den foreslåede ændring af byggeloven i § 28, stk. 1, medfører, at der indføres regler, som i videre udstrækning skal sikre gennemsigtighed og større ensartethed i kommunernes måde at opgøre byggesagsgebyrerne på. Dette opnås, ved at der fastsættes bestemmelse om, at gebyrer for kommunalbestyrelsens behandling af byggeansøgninger skal opkræves efter tidsforbrug.

Den foreslåede ændring indebærer, at klima-, energi- og bygningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal opkræve gebyr for hver byggesag i forhold til den tid, kommunen har brugt på at behandle byggesagen, således at størrelsen af gebyret vil afspejle, hvor lang tid kommunen har brugt på at behandle ansøgerens byggesag. Da den foreslåede ændring medfører, at byggesagsgebyrer skal opkræves efter tidsforbrug, vil det ikke blive muligt for kommunerne at opkræve et fast grundgebyr eller et »opstartsgebyr« ved siden af timebetalingen.

Ved udmøntningen af bestemmelsen vil det være op til den enkelte kommune at bestemme, om omkostningerne til byggesagsbehandlingen skal finansieres gennem opkrævningen af byggesagsgebyrer, eller om omkostningerne helt eller delvis skal dækkes via skatteindtægter.

Den foreslåede ændring af byggelovens § 28, stk. 1, ændrer ikke i principperne for kommunernes opkrævning af gebyrer. Kommunerne må således fortsat ikke opkræve gebyrer, der overstiger omkostningerne til byggesagsbehandlingen.

Med henblik på at sikre gennemsigtighed i gebyropkrævningen kan klima-, energi- og bygningsministeren ved udmøntningen af reglerne fastsætte bestemmelser om, at kommunen ved opkrævningen af byggesagsgebyr skal udspecificere tidsforbruget i den enkelte byggesag, således at byggeansøgeren får kendskab til kommunens opgørelse af tidsforbruget i den enkelte byggesag.

Ved udmøntningen af den foreslåede ændring vil den enkelte kommune selv skulle fastsætte sin timepris under hensyntagen til de almindelige regler for gebyropkrævning, herunder at gebyrindtægterne ikke må overstige de omkostninger, som kommunen har haft i forbindelse med byggesagsbehandlingen. Den enkelte kommune vil skulle opkræve samme timepris i alle byggesager. (...) "

3.3 Bygningsreglementet (BR15)

Nærmere regler om gebyrer er fastsat ved bygningsreglementet (BR15), bekendtgørelse nr. 1028 af 30. juni 2016.

Det fremgår af afsnit 1.12, stk. 4, at kommunalbestyrelsen selv fastsætter sin timepris, og at kommunalbestyrelsen skal opkræve samme timepris i alle byggesager.

Nærmere vejledning om prisfastsættelsen skal imidlertid findes i gebyrvejledningen, jf. nedenfor.

3.4 Gebyrvejledningen

Trafik- og Bygningsstyrelsen har i november 2015 udsendt en gebyrvejledning til kommunerne vedrørende opkrævning af byggesagsgebyrer. Følgende fremgår af vejledningens afsnit 2:

"(...) Så snart gebyrindtægterne overstiger omkostningerne vil der være tale om en skat, hvilket der ikke er hjemmel til at opkræve i henhold til bygge-lovgivningen.

Af hensyn til de ovenstående forfatningsretlige regler om skat, skal kommunen kunne dokumentere, at gebyrindtægterne ikke overstiger de samlede omkostninger, som kommunen har i forbindelse med varetagelsen af byggelovsområdet og de opgaver, som kommunen har i medfør af dens status som bygningsmyndighed. Det er derfor ikke tilstrækkeligt, at disse opgørelser alene foretages skønsmæssigt.

Ved beregningen af de samlede omkostninger kan kommunen indregne [...] både direkte og indirekte udgifter, jf. afsnit 13."

Vejledningens afsnit 7 redegør for, hvilke udgifter der kan indeholdes i byggesagsgebyret. Det fremgår heraf, at det altid vil bero på en konkret vurdering fra den enkelte kommunes side, hvilke omkostninger denne kan kræve gebyr for, men at det er afgørende, at kommunen kan dokumentere, hvilke udgifter og indtægter denne har på byggesagsområdet.

Det fremgår også af afsnit 7, at der alene kan opkræves gebyr for sagsbehandling, der er en naturlig del af ansøgerens byggesagsbehandling, herunder eksempelvis forhåndsdialog og møder om et projekt.

Vejledningens afsnit 8 omhandler generelle principper for fastsættelse af timeprisen. Af dette afsnit fremgår blandt andet følgende:

"Ved fastsættelsen af timeprisen skal reglerne og principperne for fastsættelse af gebyrer i almindelighed iagttages. Ved beregningen af timeprisen kan kommunen medtage de udgifter, som den har til byggesagsbehandlingen i snæver forstand, samt udgifter af mere generel art, som efter et rimeligt skøn medgår til administrationen af byggesagsbehandlingen.

Dette betyder, at der i fastsættelse af timeprisen alene kan medregnes de omkostninger, der direkte og indirekte vedrører byggesagsområdet.

Der er således adgang til, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte sin timepris i byggesagsbehandlingen således, at de indirekte udgifter, som en kommune har i forbindelse med sin byggesagsbehandling, kan medtages som en del af timeprisen.

(...)

Det er således op til kommunalbestyrelsen at beslutte, hvilke indirekte udgifter (også kaldet overhead) den vil indberegne i sin timepris, idet kommunalbestyrelsen fortsat selv kan beslutte om den vil henholdsvis gebyr- eller skattefinansiere visse forhold i forbindelse med varetagelsen af administrationen af byggelovsområdet.

Der er i medfør heraf adgang til, at der eksempelvis kan tages hensyn til oplæring af nye medarbejdere i tidsregistreringen eller andre forhold i byggesagsbehandlingen, som kommunen vurderer, at der ikke bør kræves betaling for, idet oplæring af nye medarbejdere etc. vil kunne figurere som en indirekte udgift, der kan dækkes via den samlede timepris.

Der er ikke hjemmel til at indberegne udgifter til vejledning af ansøgeren, som kommunen er forpligtet til efter forvaltningsretten."

Endelig fremgår det af vejledningen, at Økonomi- og Indenrigsministeriets Budget- og Regnskabssystem for kommuner, kap. 9.3, indeholder en oversigt over eksempler på, hvilke udgifter der sædvanligvis kan karakteriseres som direkte eller indirekte udgifter (herunder overhead), og som derfor kan dækkes ved opkrævningen af gebyr.

3.5 Økonomi- og Indenrigsministeriets Budget- og Regnskabssystem

Økonomi- og Indenrigsministeriets Budget- og Regnskabssystem indeholder i kapitel 9.3 en beskrivelse af direkte og indirekte udgifter, samt en oversigt over eksempler herpå.

Ministeriet definerer de direkte omkostninger således:

"De omkostninger, der kan relateres direkte til en given aktivitet, kaldes direkte omkostninger. For de direkte omkostninger gælder typisk, at der er et tidsmæssigt sammenfald mellem de udgifter, der direkte kan henføres til aktiviteten og den tilsvarende omkostning. Dette gælder typisk for f.eks. løn og tjenesteydelser. Nogle anskaffelser forbruges imidlertid ikke altid samtidig med, at udgiften dertil afholdes. Omkostninger hertil fremgår således ikke af årets budget. Dette kan gælde ved f.eks. køb af materialer, der lægges på lager. Det er afgørende, at alene omkostningerne til de forbrugte ressourcer, der direkte indgår i produktionen, indregnes som en direkte omkostning."

Ministeriet definerer de indirekte omkostninger således:

"De indirekte omkostninger er omkostninger, der ikke direkte kan henføres til den pågældende aktivitet. De indirekte omkostninger består af en række forskellige typer af omkostninger. For det første indgår en række indirekte omkostninger, som optræder som en udgift et andet sted i kommunens budget – her er typisk tale om fællesudgifter til eksempelvis lokaler, administration m.v. Derudover skal der tages højde for en række omkostninger, der ikke nødvendigvis fremgår af årets budget – f.eks. omkostninger til afskrivninger på bygninger. Endelig skal der indregnes omkostninger, der i det hele taget ikke fremgår af budgettet – f.eks. forrentning af drifts- og anlægskapital. Det skal derudover bemærkes, at der ved opgørelse af de indirekte omkostninger endvidere skal tages højde for eventuelle følgeomkostninger forbundet med en given aktivitet – f.eks. lediggjorte bygninger, der forventes ubenyttede i en periode samt ventepenge til tjenestemænd."

Ministeriet angiver følgende eksempler på direkte og indirekte omkostninger:

Direkte omkostninger:

- løn (samtlige lønandele, herunder pensionsbidrag og feriepenge)
- overarbejde/merarbejde
- tjenesterejser og befordring
- køb af materialer og specielt anskaffet apparatur
- fremmede tjenesteydelser
- reparation- og vedligeholdelsesudgifter
- husleje
- el, varme, vand
- forsikringer

Indirekte omkostninger:

- lokaleudgifter (husleje, varme, vand, el, rengøring, vedligeholdelse mv.)
- kontorudgifter (telefon, porto, kontorartikler mv.)
- indirekte lønomkostninger (kantinetilskud, efteruddannelse)
- edb-udgifter
- udgifter til ledelse, administration mv.
- forsikringer

- udviklingsomkostninger
- beregnede tjenestemandspensioner
- beregnede omkostninger til lovpligtige forsikringer
- beregnede skadesomkostninger (selvforsikring)
- forrentning af driftskapital
- forrentning af anlægskapital
- afskrivning af anlægsaktiver

4. KOMMUNENS OMKOSTNINGSEKSEMPLER

Det fremgår af kommunens hjemmeside, at der i 2017 opkræves en timepris på 799 kr. (momsfrit) i forbindelse med byggesagsbehandling for visse typer af byggeri. Det fremgår af hjemmesiden, at timeprisen dækker over den tid, som kommunen bruger på sagsbehandling, forhåndsdialogmøder og administrativ behandling.

Kommunen har i forbindelse med sagen oplyst følgende eksempler på udgifter, som kommunen indregner som overhead-udgifter:

- IT-udgifter til byggesagssystem og afledte IT-systemer
- Kompetenceudviklingsmidler
- Mødeforplejning

Kommunen har oplyst følgende eksempler på timer/lønkroner, som kommunen ønsker vurderet med hensyn til, om de kan indregnes i timeprisen som indirekte udgifter (dog således, at nogle af timerne modregnes med en politisk fastsat budgetkompensation):

- Ledelse
- Tidsregistreringsmedarbejder
- Faktureringsmedarbejdere
- Projektmedarbejdere (der laver projekter som udvikler byggesagsbehandlingen)
- Jurister der sagsbehandler politiske dagsordener og spørgsmål fra politikere
- Besvarelse af borgerspørgsmål og klager til ikke specifikke sager

- Besvarelse af klager
- Besvarelse af planmæssige forespørgsler
- Kundecentermedarbejdere
- BBR rettelser (udover på konkrete igangværende byggesager)
- Aktindsigter

5. RAMMER FOR KOMMUNENS BEREGNING AF TIMETAKSTEN

Det fremgår af Trafik- og Bygningsstyrelsens gebyrvejledning, at kommunen ved sin beregning af timetaksten kan medtage både de udgifter, som den har til byggesagsbehandlingen i snæver forstand, samt kommunens udgifter af mere generel art, som efter et rimeligt skøn medgår til administrationen af byggesagsbehandlingen.

Vi forstår dette sådan, at samtlige af de udgifter, der er direkte relateret til byggesagsbehandlingen (f.eks. løn til byggesagsbehandlere og særlige IT-systemer på byggesagsområdet) fuldt ud kan medtages.

Herudover kan kommunen også medtage udgifter af mere generel art, som efter kommunens eget rimelige skøn medgår til administrationen af byggesagsområdet. Visse af de disse udgifter kan fuldt ud medtages og andre må medtages efter en fordelingsnøgle.

Både direkte og indirekte udgifter kan efter kommunens konkrete vurdering medregnes i timetaksten. Ved fortolkningen af, hvilke udgifter disse begreber dækker over, kan kommunen tage udgangspunkt i kapitel 9.3 i Økonomi- og Indenrigsministeriets Budget- og Regnskabssystem. Økonomi- og Indenrigsministeriets oplysning af, hvilke udgifter, der kan medtages som indirekte udgifter, er ganske bred og dækker blandt andet over kantinetilskud og beregnede omkostninger til lovpligtige forsikringer. Dette giver efter vores vurdering kommunen en ganske vidtgående adgang til at medregne ikke mindst indirekte udgifter i timetaksten.

Kommunen er ved sit skøn over udgiftsposter, der kan medregnes, dog også begrænset på en række punkter. Blandt andet må kommunen i henhold til forarbejderne til byggelovens § 28, stk. 1, ikke opkræve gebyrer, der overstiger omkostningerne til byggesagsbehandlingen, ligesom kommunen efter gebyrvejledningens afsnit 8 ikke må indregne udgifter til vejledning af ansøgeren, som kommunen er forpligtet til at foretage efter forvaltningsretten.

Det kan give anledning til tvivl, hvad der nærmere ligger i, at kommunen ikke kan indregne udgifter til "vejledning af ansøgeren, som kommunen er forpligtet til efter forvaltningsretten". Vi er mest tilbøjelige til at forstå dette sådan, at kommunen i sin timetakst ikke må medregne de udgifter, som kommunen har til opgaver, som kommunen er forpligtet til at varetage efter den offentligretlige

regulering, herunder en vejledningsforpligtelse. Vi vurderer, at dette både gælder i forhold til en ansøger i en byggesag og i forhold til behandlingen af andre borgerhenvendelser, det vil sige også henvendelser fra borgere, der ikke er ansøgere i en byggesag. Vi lægger i denne forbindelse også vægt på, at der blandt de opregnede eksempler på indirekte omkostninger, der kan medregnes, jf. kapitel 9.3 i Økonomi- og Indenrigsministeriets Budget- og Regnskabssystem, ikke ses støtte for, at omkostninger vedrørende opgaver, der er pligtmæssige i henhold til den almindelige forvaltningsret, kan medregnes. Spørgsmålet er dog forbundet med nogen usikkerhed.

Nedenfor i afsnit 6 vurderer vi, om 14 af kommunen udvalgte eksempler på udgifter, kan medregnes inden for rammerne af byggelovens § 28, stk. 1.

6. VURDERING AF KONKRETE UDGIFTSPOSTER

6.1 IT-udgifter til byggesagssystem og afledte IT-systemer

Udgifter til IT-systemer – både byggesagssystemet i sig selv og udgifter til afledte IT-systemer, som er nødvendige for at gennemføre byggesagsbehandling – kan medregnes i timetaksten som en indirekte udgift. Der henvises til kapitel 9.3 i Økonomi- og Indenrigsministeriets Budget- og Regnskabssystem for så vidt angår indirekte udgifter.

6.2 Kompetenceudviklingsmidler

Udgifter til kompetenceudvikling af samtlige medarbejdere, der er nødvendige for administrationen af byggesagsområdet, kan medtages som en indirekte lønomkostning. Der henvises til kapitel 9.3 i Økonomi- og Indenrigsministeriets Budget- og Regnskabssystem for så vidt angår indirekte udgifter.

6.3 Mødeforplejning

Det er vores vurdering, at udgifter til almindelig mødeforplejning efter kommunens skøn kan medtages som enten en direkte eller indirekte udgift for så vidt angår møder, der - direkte eller indirekte - vedrører byggesagsbehandlingen. Det er vores vurdering, at udgiften kun kan medregnes for møder, der enten fuldt ud eller primært vedrører byggesagsbehandling. Der henvises til kapitel 9.3 om udgifter i Økonomi- og Indenrigsministeriets Budget- og Regnskabssystem.

6.4 Ledelse

Udgifter til ledelse af medarbejdere på byggesagsområdet (både sagsbehandlere og supportfunktioner) kan medregnes som en indirekte udgift. Der henvises til kapitel 9.3 i Økonomi- og Indenrigsministeriets Budget- og Regnskabssystem for så vidt angår indirekte udgifter.

6.5 Tidsregistreringsmedarbejder

Udgifter til løn tidsregistreringsmedarbejder kan medregnes som en direkte eller indirekte udgift. Andre udgifter, herunder eksempelvis udgifter til oplæring, kan afholdes som en indirekte udgift. Der henvises til kapitel 9.3 i Økonomi- og Indenrigsministeriets Budget- og Regnskabssystem.

6.6 Faktureringsmedarbejdere

Samme som 6.5

6.7 Projektmedarbejdere (der laver projekter som udvikler byggesagsbehandlingen)

Samme som 6.5

6.8 Jurister der sagsbehandler politiske dagsordener og spørgsmål fra politikere

Det er vores vurdering, at udgifter til kommunens jurister kan medtages fuldt ud som en direkte udgift, hvis juristerne udelukkende er tilknyttet byggesagsområdet. Såfremt dette ikke er tilfældet, kan udgiften medtages som en indirekte udgift efter en skønsmæssig vurdering. Der henvises til kapitel 9.3 i Økonomi- og Indenrigsministeriets Budget- og Regnskabssystem.

6.9 Besvarelse af borgerspørgsmål og klager til ikke specifikke sager

Udgifter forbundet med besvarelse af borgerspørgsmål og generelle klagesager kan anses for en almindelig og naturlig del af administrationen af byggesagsområdet, hvorfor der kan argumenteres for, at udgifterne hertil kan medtages som en indirekte udgift. Heroverfor står det forhold, at kommunen efter gebyrvejledningen ikke må indregne udgifter til vejledning af ansøgeren, som kommunen er forpligtet til at foretage efter forvaltningsretten. Som anført ovenfor under pkt. 5 er det tvivlsomt, hvilke begrænsninger der mere præcist ligger heri.

Vi er mest tilbøjelige til at mene, at gebyrvejledningen skal forstås sådan, at kommunens besvarelse af borgerspørgsmål og generelle klager er en pligtmæssig forvaltningsretlig opgave for kommunen, og at udgifterne til dette derfor *ikke* kan medregnes i timetaksten, når forholdet ikke vedrører en konkret byggesag.

6.10 Besvarelse af klager

I det omfang besvarelsen af en klage er en del af kommunens behandling af en specifik byggesag, er det vores vurdering, at udgifter til klagebesvarelsen kan medregnes i timetaksten. Begrundelsen for dette er, at klagebesvarelsen i dette tilfælde sker efter byggelovgivningen - og således ikke de almindelige forvaltningsretlige regler.

6.11 Besvarelse af planmæssige forespørgsler

Da det er en naturlig del af byggesagsbehandlingen, at kommunen gennemfører undersøgelser af anden lovgivning, herunder planlovgivningen, vil der efter vores vurdering være tale om en indirekte udgift, som kommunen kan medregne i timetaksten, da udgiften må anses for at være knyttet til selve administrationen af byggesagsområdet. Der er her nærmere tale om administration efter byggeretlige regler end vejledning efter forvaltningsretlige regler.

Der kan herom henvises til gebyrvejledningen afsnit 12, hvoraf fremgår, at undersøgelser vedrørende anden lovgivning, som ikke falder naturligt ind under byggesagsbehandlingen, ikke kan medregnes i opgørelsen af byggesagsgebyret.

6.12 Kundecentermedarbejdere

Samme som 6.5.

6.13 BBR-rettelser (udover på konkrete igangværende byggesager)

Udgifter forbundet med rettelser i BBR vurderes at være en naturlig del af byggesagsbehandlingen. Der er derfor tale om en indirekte udgift, som kommunen efter et rimeligt skøn kan medtage som en del administrationen af byggesagsområdet. Der henvises til kapitel 9.3 i Økonomi- og Indenrigsministeriets Budget- og Regnskabssystem.

6.14 Aktindsigter

Kommunens behandling af anmodninger om aktindsigt vurderes først og fremmest at være en pligtmæssig opgave for kommunen efter den offentligretlige regulering (offentlighedsloven og forvaltningsloven). Vi er på den baggrund mest tilbøjelig til at mene, at udgifter forbundet med denne opgave i henhold til gebyrvejledningen *ikke* kan medregnes i kommunens timetakst.

Hellerup, den 10. november 2017

Horten

Anne Sophie Kierkegaard Vilsbøll

Malene Graff